

يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَ مَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَ مَا يَذَّكَّرُ إِلَّا  
أُولُو الْأَلْبَابِ (بقره/۲۶۹)

(خدا) دانش و حکمت را به هر کس بخواهد (و شایسته بداند) می‌دهد؛ و به هر کس دانش داده شود، خیر فراوانی داده شده است. و جز خردمندان، (این حقایق را درک نمی‌کنند، و) متذکر نمی‌گردند.

### لغات:

الْحِكْمَةُ: درک، بینش. معارف دین

الْأَلْبَابِ: جمع لُب. (لُب در اصل به معنی مغز است و در عقل و خرد به کار می‌رود).

### پیام‌ها:

- ۱- گرچه مال و ثروت خیر است، ولی خیر کثیر، داشتنِ دید و قدرت تشخیص است. کسانی که از آن خیر انفاق کنند، به خیر کثیر می‌رسند. «أَنْفَقُوا مِنْ طَيِّبَاتٍ ... يُؤْتِي الْحِكْمَةَ»
- ۲- شیطان وعده فقر، و خداوند وعده مغفرت و فضل می‌دهد. اما تشخیص و انتخاب هریک از این دو راه، حکمت لازم دارد. «يُؤْتِي الْحِكْمَةَ»
- ۳- همه دنیا متاع قلیل است، ولی حکمت خیر کثیر است. اگر همه امکانات مادی فدای دست‌یابی به حکمت و بینش صحیح گردد، ارزش دارد. «فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا»
- ۴- حکمت هدیه‌ای کلیدی و مادر همه خیرات است. هر که آن را داشت چیزهای زیادی خواهد داشت. «وَ مَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا»
- ۵- هر کسی به ارزش حکمت پی نمی‌برد. «مَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ» دنیاگرایان بر مال و آمار و محاسبات مادی تکیه می‌کنند و سود و زیان را بر اساس مادیات می‌سنجند، ولی دوراندیشان عاقل و راه‌شناسان اندیشمند، از بعد دیگری محاسبه می‌کنند.